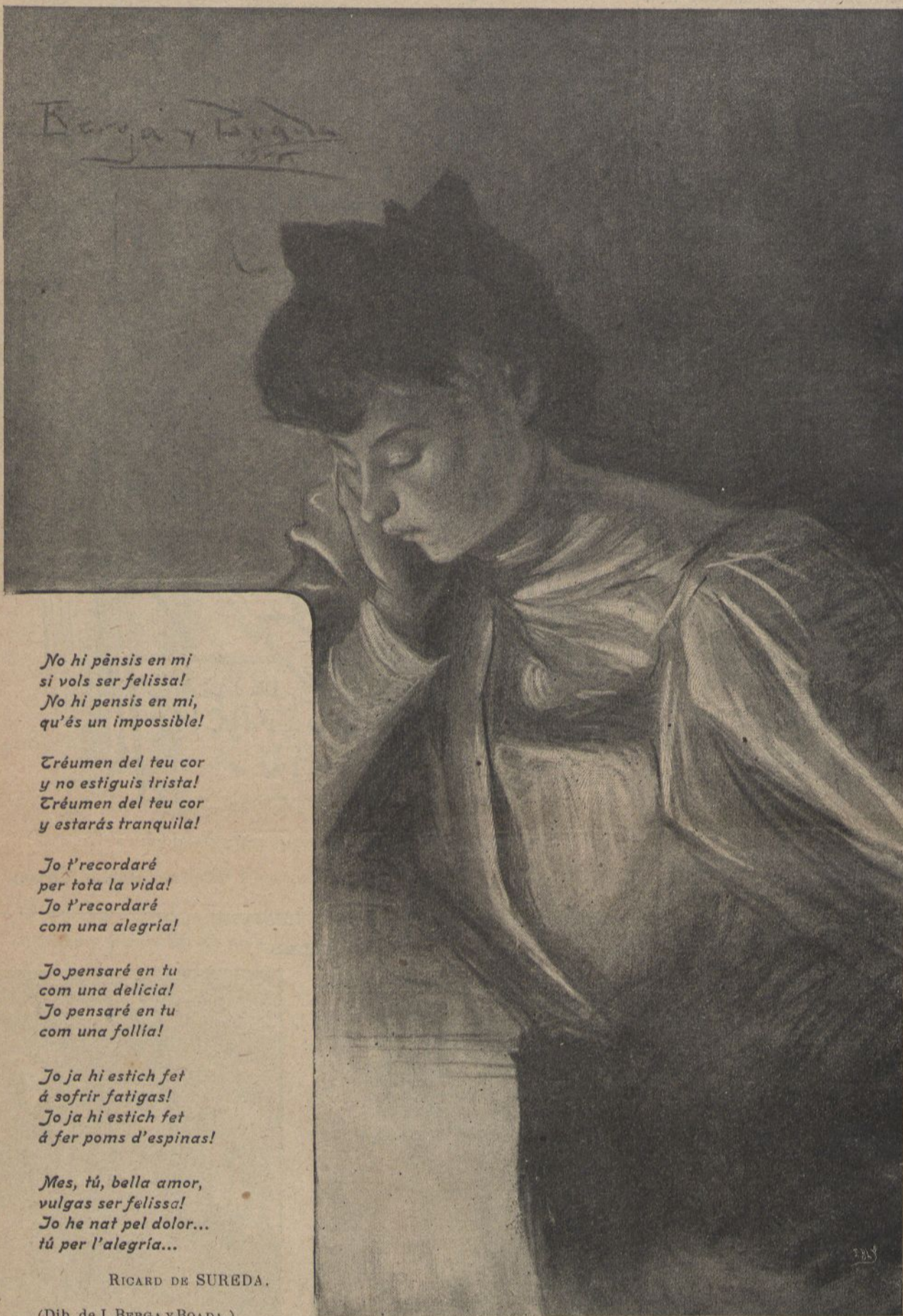

A UN IMPOSSIBLE

No hi pènsis en mi
si vols ser felissa!
No hi pènsis en mi,
qu'és un impossible!

Tréumen del teu cor
y no estiguis trista!
Tréumen del teu cor
y estarás tranquila!

Jo t'recordaré
per tota la vida!
Jo t'recordaré
com una alegria!

Jo pensaré en tu
com una delícia!
Jo pensaré en tu
com una follia!

Jo ja hi estich fet
á sofrir fatigas!
Jo ja hi estich fet
á fer poms d'espinas!

Mes, tú, bella amor,
vulgas ser felissa!
Jo he nat pel dolor...
tú per l'alegria...

RICARD DE SUREDA.

(Dib. de J. BERGA Y BOADA.)

«Davant de la viva alegria que 'm produeix el que 'l teu viatge a Barcelona s'hagi realitzat de la manera més satisfactoria, te felicito sincerament per la recepció entusiàstica y patriòtica que t'ha tributat el teu poble.»

Aixó serà tan guayabero com vulguin, perquè ni que s'hagués entrat de nou á Tetuan per una tronera ó la plassa de Catalunya s'hagués esquarterat de satisfacció; però és molt agradable pera Barcelona y molt recomanable.

Recomanable á don Lluís Durán y demés companys de la comissió municipal d'atracció de forasters.

Mentresse circulin telegramas d'aquest calibre, pels quals apareix la nostra ciutat poch menos que com una Martinica, ja 'n vindrán, ja, de forasters, á Barcelona, de la part... de la part del colze!

PRIMER LA "FORMA" QUE "RE"

La Reforma ha comensat
alsant molta polsaguera
á Casa de la Ciutat.

El cop de picot, *realment*,
al casal del carré Ample
ressoná al Saló de Cent.

Sant Lleht, l'Inclit Patró
de la Festa inaugural,
fou mártir de sa opinió.

Per coincidència rara,
d'escarpra per l'enderroch
va servi una bona cara.

Y d'aquí vingué la queixa...
(Per *reformat* bé aquí dins
sols faltan varas... de freixa.)

Ab la Reforma, la morma
que al Batlle varen clavar
no fóu RE: qüestió de FORMA.
PEPET DEL CARRIL.

EL LIQUIT ENCANTAT

Agafeu una copa.
Ja la teniu.
L'ompleneu d'aigua, de vi, de café ó de
cualesquiera otro liquido.
Ja la teniu plena.
Agafeu un boc de paper de LA CAMPANA
CATALANA que no sigui gaire rebregat, y el

depositeu damunt de la copa com els capellans aquella carpeta damunt del calzer, de manera que 'l paper toqui justament el líquit en tota sa extensió.

Llavors depositeu una má sobre 'l paper, apretantlo suaument contra las voras de la copa.

Y ab l'altra má agafeu la copa, y ab un moviment rápit y ple de salero capgireu la copa completament, sospenentla pel peu y deixantla penjar com una campana.

Allavoras...

— ¡Oh cielos!

Ja podeu treure la má que oprimia 'l paper.

Ni 'l paper se desenganxará de la copa, ni l'aigua vessará malgrat estar la copa capper-vall.

Nota: Si no voleu esguerrar la colecció de LA CAMPANA CATALANA, qualsevol altre paper serà bo de la mateixa manera.

Altra: Si al fer la capgiramenta sabeu dir ab aire misteriós qualsevol paraula cabalística, el jocarró farà molt més efecte.

Paraulas cabalísticas d'eficacia reconeguda:

Una: Samassilla.

Altra: Zumalacarrégui.

Vos en respon:

SALOMÓ.

MÁXIMAS Y CABORIAS

Els retrats que agradan al model, raras vegadas agradan al públich.

A. E. DE GIRARDIN.

Si us volen arruinar, caseuvos ab una dona rica.

MICHELET.

XARADAS-CANTARS

I

La teva tercera-quarta
tinch de prima bon amich
que sería molt hermosa
si tingués el dos més xich.

II

La hu ab tu he perdut, quatre-cinch,
perqué, cosa tres-doblat,
quan dos mi 't parlan te tornas
com una hu-tres al plegat.

III

Que tu 't casas per Nadal
ja és cosa ben dos-tres-quatre,
puig ahí al mitj del quart-prima
va dirho la teva mare.

SALLENTÍ.

Quasi tots tenim total;
la pubilla de can Fol,
fills del poble Sant Pol,
total sempre ab en Pasqual,
peró 'l xicot no la vol.

E. ZOLA Y B.

GEROGLIFICH

X S
E X
T I
BERNAT

CINTET BARRERÁ Y CARGOL

SOLUCIÓ

á lo insertat en l'últim número

1. XARADA Ca-mi-sa
2. TARJETA La última pena
3. E. NUMÉRICA Olegari

CORRESPONDENCIA

El Noy de Sans: Si que, verdaderament, és desgraciat vosté.—K. Ganó: ¡Arri, brut!—Vilagelt: Si, senyor; tan amichs com abans, més amichs que abans... però no va.—Martorell, Sant Feliu de Guixols: Gracias, l'aprofitaré.—Monsieur Lafitte: Bueno.—A. S.: «Bofetada», no. Dels dibuixos aprofitaré un chiste.—S. F., Tordera: Queda complagut.—F. Carré: Aprofitaré alguna cosa.—V. Borrás Baiges: Idem.—J. Vinyas: No tenim secció á propòsit. Vosté mateix ja ho veu.—B. A., Porrera: Mal medits.—Ll. F., Ciutat: Tenim al menys trenta tarjetas ab las mateixas solucions.—A. N., Figueras: Entra en torn.—D. M.: Idem. Però no envihi tant, perquè vosté sol ompliria la secció.—J. M. de G.: Miraré d'enquibir las xaradas.—Alegria: ¡Més salero! ¡més salero! ¡Y més curt! ¡més curt!—R. Fullá: ¿Catalá y castellá barrejat? Aixó podria anomenarse «Acrostich municipal».

(Quedan cartas per contestar.)

GARIBALDI.

Tobella y Costa: Asalto, 45 - BARCELONA